pter primā p̄uaricatiōꝫ ptinēt ad regnū diaboli:niſi grā dei eruant a tenebris.
a Et ſcim⁹ qm̄.Nemo ſine diuina ꝯgnitione ad vitā eternā puenire:nemo cognoſcere ſine grā dei pōt:qꝛ nemo nouit filiū niſi pr̄:neqꝫ prēm q̄s nouit niſi fili⁹ ⁊ cui voluerit filius reuelare.⁊ patrē ⁊ filiū. vtrūqꝫ em̄ filius reuelat q̄ carne viſibil' apparens:diuinitatis arcana p euangeliū mūdo patefecit. b Filioli Et quia verum deum ⁊ verū hominē cognoſcitis:et vitā eternā expectatis:cuſtodite vos a doctrīs hereticorum q̄ ſpēm ſanctitatis ſibi aſſumunt:q̄ prauis dogmatib⁹ gloriā incorruptibil' dei in ſilitudīe corruptibilium rex mutant:auaricia em̄ eſt ſimulacrorꝫ ſeruitus q̄ etiā mundum deo p̄ponūt
A idolatre ſunt.
†.93.diſ.c. legimus. c Cuſtodite.Cū teſtimoniū pfectionis in multis pbibuerit illis.poteſt tn̄ timeri:ne aliq̄s nuper conuerſus reliquias ſupſtitionis mēte retinuerit. Finit epl'a p̄ma ſcti Johannis.

Incipit epiſtola ſcd'a eiuſdē. Ca. I
d Senior electe Cū q̄dā dubitēt:vtruꝫ he due epl'e ſint iohis apl'i.Per h̄ aūt ꝙ ſūt ſil'es prime ⁊ ī v̄bis ⁊ ī ſimili aſſertione fidei ⁊ charitat' aduerſus hereticos
B ꝓbāt eē apl'i:non iohānis p̄ſbyteri.

a in maligno poſit⁹ ē.Et ſcim⁹ quo a b
ſ p carnē nō niſi ꝓpter nr̄am ſalutē. ſ credētib⁹
niā fili⁹ dei venit:⁊ dedit nob ſen c
ſ credēdo verū dei filiū. ſ amando.
ſū vt ꝯgnoſcam⁹ verꝫ deū:⁊ ſim⁹ d
ſ vt mēbra. a ſ p h̄ erim⁹ dei in deo viuētes ſine fine in viuēre ſine initio vel termino.
in vero filio ei⁹.Hic ē ver⁹ de⁹ ⁊ e f
ſ ſicut vaſa ſancta.
b c vita eterna.Filioli:cuſtodite voſ g
a ſimulacris. Finit epl'a prima bti iohis apl'i. Incipit Argumētuꝫ in ſcd'am epl'am eiuſdem.

v Uſqꝫ adeo ad ſctāꝫ feminā ſcribit vt eādē dn̄am nō dubitet lr̄is appellare:eiuſdēqꝫ filijs teſtimoniū ꝙ ābulēt ī v̄itate phibet.

Explicit argu. Incipit epl'a ſcd'a bti Johis apoſtoli. Ca. I

a ſ ego ſenior tam etate q̄ȝ moribꝰ:vel ſapia ſcribo.
b ſ ꝓpriū eſt.
d †Senior electe dn̄e ⁊ h i
ſ tam natura q̄ȝ fide.
natis eius q̄s ego k
a ſ vero amore:vel qꝛ pſeuerātis in veritate.
diligō in veritate:
ſ vt ſit maior auctoritas.
e et nō ego ſolus ſed et omnes qui l
a ſ q̄ deū eligūt ad imitādū ⁊ ſolū deū opib⁹ charitatis q̄rūt. ſ nō ob aliā cām vos diligim⁹ niſi ꝓpter veritatē fidei:q̄ iexpugnabil' pdurat.
cognouerunt v̄itatem:ꝓpter v̄i m
tatē q̄ pmanet ī vobis:⁊ vobiſcū n o
ſ vſqꝫ in finē vite:vel durās in eternū. a ſ perſeuerās. b ſ remiſſio petōꝝ.
erit ī eťnū:Sit vobiſcum gratia p
a ſ ſi p⁹ baptiſmū in al' q̄ lapſi eſtis. b ſ ne amplius deum vel fratres offendaris.
et miſericordiā pax a deo patre. q r
a ſ q̄ coetern⁹ ⁊ coeq̄lis pr̄i.i.cū pr̄e pōt ⁊ operatur s
b ſ fidei quam in baptiſmo ꝓmiſiſtis.
f et a xp̄o ieſu filio patris in verita t
a ſ dei ⁊ ꝓximi. b ſ ī dn̄o de vr̄o bono pricipio
g te et charitate.Sauiſus ſum val/ v

a In maligno.i.in malo igne cōcupiſcētie:Poſitus eſt. b Et ſcim⁹.h̄ pōitur ꝭm bonū habitū.ſ.dei cognitio:cū d̄r:Et ſcim⁹ qm̄ fili⁹ dei venit in mundum. c Et dedit vobis ſen.vt ꝯgno.ve.deū.h̄ em̄ dedit apl'is qn̄ apuit illis ſenſum vt intelligerent ſcripturas:Lu.vl.Alijs aūt fidelib⁹ dat ſenſū cognoſcendi deuꝫ per fidē.quā habens ſcit ſe hr̄e illā.ſaltē illā q̄ eſt ex auditu:Quis neſciat ſe hr̄e charitatē. d Et ſim⁹ in vero filio ei⁹.ei adherentes p fidē.Apl'i v̄o cognouerunt ſe eē in eo p fidem charitate formatā:⁊ h̄ certitudinaliter.alij v̄o iuſti cōiecturaliter. e Hic eſt ver⁹ de⁹.ſ.fili⁹ q̄ eſt vnus de⁹ cū patre.in h̄ excluditur error oīm negantiū xp̄i verā deitatē. f Et vita eterna.ſ.obiectiue:vt p̄dictū eſt eo.ca.Ultimo dicit: g Filioli cuſtodite vos a ſimulacris.i.a cultu idolatrie p h̄ inſinuans ꝙ diligenter ſtudeant in cultu vni⁹ veri d̄i inſepabil'r pmanere.Amē.h̄ d̄r ad p̄cedētiū ꝯfirmationē.

In ca.v.vbi d̄r in poſtil.Om̄ oē q̄d natū eſt ex deo.

Additio.

Circa h̄ q̄d d̄r hic:Hec eſt victoria q̄ vincit mundū fides nr̄a. attendendū eſt ꝙ apl's ſupra Heb.xj.dicit de ſctis ꝙ p fidē vicerūt regna.vn̄ ꝯſiderāda eſt differētia inter iſtas duas victorias q̄ fiūt p fidē:qꝛ p vnā dicunt vinci regna p aliā d̄r vinci mūdus.Ad q̄d ſciendū ꝙ antiq̄.ſ.pr̄es ſub ve.te. exiſtentes:p fidē vincebāt regna ſic moyſes egyptuꝫ:ioſue chananeā:dauid idumeā ⁊ hmōi q̄ ſunt regna pticularia ⁊ h̄ ptꝫ ī hiſtorijs ve.te.ſed ſcti ſub no.te.in p̄mitiua eccleſia exn̄tes:nō ſolū p fidē vicerunt regna ſꝫ etiā mūdū. ⁊ iō de eis d̄r:Hec eſt victoria q̄ vincit mundū fides nr̄a. Qui⁹ rō eſt nā ille iuſtus q̄ tormenta mundi vſqꝫ ad mortē patiendo īmobiliter in fide manet:nō ſolū vnū regnū vel plura regna vincit ſed mundū.mundus em̄ cōgregatus nō poſſet ampli⁹ facere cōtra vnū hoīem q̄ȝ ipm multipl'r torq̄re ⁊ finaliter interficere:⁊ iō ſcti q̄ iſta ſuſtinuerunt p fidē totū mundū vicerūt:ſupando oīa q̄ mundus ꝯ illos poſſet facere:iux̄ illud Lu.xij.Ne terreamini ab illis q̄ occidūt corp⁹ ⁊ p⁹ h̄ nō habent ampli⁹ q̄d faciant.
h Antiq̄ tn̄ q̄ hmōi doctrinā nō habuerūt explicitā verbo
i nec exēplo exptā:licet p fidē vicerūt regna aliq̄ vt dictū eſt:nō tn̄ mundū p h̄ vicerunt:qꝛ forte diceret ꝙ ſi plura
k regna fuiſſent cōgregata contra eos nō potuiſſent ea vincere ſicut illa pauca vicerūt.vn̄ notanter d̄r de illis ꝙ per fidē vicerūt regna nō mundū de nouis vero d̄r:Hec ē victoria q̄ vincit mūdū fides nr̄a.⁊ de iſta materia vide plenius in additione.ſ.dicta ad Hebre.xj.

l Epiſtola bti Johis ſcd'a. Ca. I

b Senior electe dn̄e. Poſtq̄ȝ btūs Johes in epl'a p̄ma inſtruxit fideles generalit':Hic
m ꝯñr in duab⁹ epl'is inſtruit aliq̄s pſonas
n ſpecialiter.Diuiditur aūt hec epl'a in tres
o partes.ſ.ſalutationē:pſecutionē:⁊ cōcluſionē.ſcd'a ibi:Sauiſus ſū.tertia ibi:Plura habēs ſcribere.In p̄ma pte notat' p̄mo pſona ſalutās
p cū d̄r:Senior.⁊ h̄ rōne etatis ꝓuecte ⁊ ſtat⁹ ſeu officij.illi em̄ q̄ tunc regebāt eccleſias ſenes vel ſeniores dicebant
q rōne diſcretionis ⁊ maturitatis in morib⁹:inter rectores
r v̄o eccleſiaꝝ q̄ tūc erāt in aſia:iohānes erat p̄ncipalior.
s iō d̄r hic:Senior.Scd'o notant' pſone ſalutate.cum d̄r:
i Electe dn̄e ⁊ natis ei⁹.erat em̄ magna ⁊ nobilis dn̄a
t noīe electa habēs ꝓlem ⁊ familiā fidelē ⁊ miniſtros eccleſie ſuſtētabat. k Quos ego diligo in veritate.i.
v charitatiua dilectiōe abſqꝫ fallacia ⁊ ſimulatione.
l Et nō ego ſolus ſꝫ ⁊ o.q.c.veritatē.i.oēs fideles qui ꝯgūerūt xp̄m q̄ eſt ipa veritas. m Propt' veritatem.

Scribit āt ad quandā babyloniā:q̄ ꝓpo noīe electa vocabat':Monēs ipam ⁊ natos ei⁹:ne ꝓpt' hereticos diſcedāt a ꝓpoſito fidei.Per hāc electā ſignificat' vniuerſalis mr̄ eccl'ia.Per filios eius minores ab eccl'ia geniti in fide.Scribit ḡ vniuerſali eccl'ie nō eē fidei pfectionē ex̄ charitatē:⁊ hereticos deteſtat':q̄ diuidūt ieſū xp̄ꝫ. e Nō ego ſo. Scptur⁹ ꝯ hereticos q̄ a v̄itate exciderīt.Dic oīm q̄ v̄itatē nouerīt vnā dilectionē ī ſctōs eē:vt ſilitudīe catholicoꝝ ab hereticoꝝ detreat ſocietate.Oēs fideleſ ī vna v̄itate ꝯſētiūt heretici ī errorib⁹ diſplicēt. f Et a xp̄o. Erāt tūc tpiſ heretici q̄ negabāt dn̄ꝫ ieſū verꝫ d̄i filiū q̄s ꝯfutat. g Sauiſ⁹ ſū val. quaſi q̄d

ſcilicet fidei ⁊ bone vite. n Que permanet in vobis.per gratiam.
o Et vobiſcum erit in eternum.per gloriam que eſt gratia conſummata. Tertio ponuntur optata bona.cum dicitur. p Sit vobiſcum gratia. iuſtificans.
q Miſericordia.penam peccatis preteritis debitam relaxans.
r Pax:id eſt eterna beatitudo appetitum totaliter quietans. s A deo patre.a quo ſunt iſta bona. t Et a chriſto ieſu filio patris in veritate ⁊ charitate:per quam intelligitur ſpirituſſanctus cui charitas appropriatur:⁊ ſic tres perſone exprimuntur:eo ꝙ indiuiſa ſunt opera trinitatis.Aliter etiam poteſt dici ꝙ per expreſſionem patris ⁊ filij ſubintelligitur ſpirituſſanctus qui eſt amborum nexus:⁊ cum ſubditur:In veritate ⁊ charitate.ſupplendū eſt vt proficiatis in charitate ⁊ veritate:id eſt in dilectione ⁊ eius cognitione.
v Sauiſus ſum valde.Finita ſalutatione.hic incipit proſecutio:in qua primum hortatur dominam predictam et eius domum ad bonum proſequendum. ſecundo ad malum precauendum.ibi:Quoniam multi.Circa primum ſciendum ꝙ virtus laudata creſcit.ideo beatus Johannes vt incitet ad proficiendum in futuro laudat bonum de preterito.dicens congratulando:Sauiſus ſum valde.

Quoniam inueni

☞ q̄ſi qđ tenet̄ tenete: nihil aliud ab hereticis recipite: q2 ī his q̄ hēt̄ gaudeo: nihil aliud ad ſalutem voƀ ſuꝑaddi expeto. Cū ḡ gaudeā đ vr̄o bono ꝑ̄ncipio: ne faciat̄ dolere defectu vr̄o: q2 vt ſollicitus cuſtos oīa q̄ circa vos fiunt ꝯgſco. ¶ a Ambulātes ī ve. Poſitꝰ ē adā ī ꝑadiſo: vt oꝑaret̄ ꝛ cuſtodiret illđ: Oꝑatio effectꝰ ꝓuectionem cuſtodia ꝑfectiōis ipiꝰ ſtatū atq3 ꝯſtantiā deſignat.

b ¶ Nō tāq3 mā. Arguit hereticos q̄ relictis q̄ ab apl̄is audierāt noua īducebāt ꝛ ꝑ ƀ fratne charitat̄ federa diſſipabāt. ¶ c Qm̄ multi ſe. ƀ de heretic̄ pōt accipi: q̄ cō fitēt̄ ieſū īcarnatū. Sȝ vl̄ verā eiꝰ carnē: vel verā diuinitatē: vel veꝝ eiꝰ pr̄em deum aut aliq̄d tale negāt. vl̄ pōt de iudeiſ accipi: q̄ ieſū nōdū ad ſalutē mūdi veniſſe denegāt. Sȝ expetāt vētuꝝ antixp̄m. ¶ d Uidete voſ. ꝛc̄. Iſtis talibꝰ ne ꝯſētiat̄: ſȝ potiꝰ attēdite q̄lit̄ ſit̄ ꝑfecte inſtructi ad fidē ꝛ ꝯſtantiam.

e Mercedē ꝛc̄. Deū plenuȝ cū iocūditate capiat̄. ꝑſeuerādo ī doctrīa voƀ tradita: ꝛ ñ ꝯſentiēdo eoꝝ errori.

f ¶ Et nō ꝑma. Siq̄s ſeꝑat ſe a diuiā doctrīa vt ex rectā fidē ꝯuerſationēq3 mādatoꝝ đi ſit ſeꝑat ſe a đo ne hēat deum. ꝑ actualē ꝛ ꝯtēplatiuaȝ vitā fit alicuiꝰ đs: q̄ ē creator oīm. ¶ g Qui ꝑma. Māet ī euāgelica doctrīa q̄ ƀm eaȝ ſapit ꝛ agit. Seꝑat ſe ab illa q̄ alit̄ ſapit ꝛ agit. ¶ h Si q̄s venit ad vos. Cū iohēs apđ ephesū balneas lauādi gr̄a ītraret ꝛ videret cherinthū exiuit dicēs: fugiamꝰ hīc: ne balnee ipē corrūpāt nos ī q̄ hꝰ cherithꝰ lauat̄ x̄itat̄ īimicus: fec̄ ḡ qđ docuit. Tanta eīm apl̄i atq3 eoꝝ diſcipl̄i tūc in religiōe cautela vtebant̄ vt nec x̄bi q̄dē cōiōnē cū aliq̄ eoꝝ q̄ a x̄itate deuiauerāt hr̄e paterēt̄. ¶ i Nec aue ei di. Quia ſignū videt̄ conſenſus erroris: ƀ eīm dicimꝰ amicis: q̄ꝝ oꝑa noƀ placent ꝛ vos ſi forte decepti nō eēt̄ alij forſā ꝑ talē vr̄am familiaritatē poſſēt decipi: qui crederent illos placere vobis: ꝛ ſic crederent illis.

k ¶ Plura habēs vobis ſcribere. Intelligite hāc admonitionem vobis fore perutilem: q2 ad ꝯfirmationem illius decreui etiam venire ad vos: nec tñ ex toto interim potui ſilere. ¶ l Salutant te. Sic̄ aduerſarijs veritatis aue ꝓhibet dicere: ita econtra electos ex ꝑſona electoꝝ ſalutat.

Finit ep̄l'a ſancti Johannis ſecunda.

☞ Incipit

---

a ſ aliq̄s fortaſſe non omnes.
de: quoniam inueni de filijs tuis a
ſ q̄tidie ꝓficiēdo. ſ in vera fide. ſ tā ꝑfecte.
a ambulātes in veritate: ſicut man b c
ſ ꝛ ꝑ ea q̄ habes certificatus
datū accepimus a patre. Et nūc d
iam de cetero cōfidenter rogo: vt rem debitā.
b rogo te domina nō tanq3 māda/ e
tū nouū ſcribens tibi: ſed quod
a ſ fidei vel a prioribus pr̄ibꝰ. b ſ vt antiqua fides ꝛ dilectio illibata permaneat.
habuimꝰ ab initiō vt diligāmus f
alterutrum. Et hec eſt charitas: g
ſ .i. fuemꝰ mādata: nō excamꝰ ad aliq̄s errores ñ ceſſemꝰ ab oꝑe x̄tutū. a ſ .i. đ ea charitate data
vt ambulemus ƀm mandata eiꝰ h
Hoc enim mandatum eſt: vt quē i k
admodum audiſtis ab initio in l
a ſ et neceſſe eſt vt perſeueretis.
c eo ambuletis: quoniam multi ſe m
ſ priꝰ xp̄iani noīs cōfeſſores. a ſ de nr̄o cōſortio. b ſ ad amorem ꝛ doctrinam mundi.
ductores exierunt in mundum.
a ſ nec doctrīa: nec vita. b ſ mgr̄m ꝛ normā ſcti
Qui nōn cōfitet̄ ieſum chriſtum n
tat̄. a ſ a q̄bꝰ cauete: nā hi rl̄es: ſic ꝛ q̄ eiſ ꝯſeriūt
veniſſe ī carne: Hic ē ſeductor et o p
ſ ꝛ ideo.
d antichriſtus. Uidete voſmetipoſ q
a ſ deficiēdo illā mercedē quā oꝑando meruiſtis
ſ nitimini. r
ne ꝑdātis quę oꝑati eſtis: ſed vt s t
ſ in futuro: vel hic grām. ſ q̄ ſimulat ſe alios v
e mercedē plenā accipiatis.† Ois x
ꝑire ſapīa ꝛ doctrīa ꝛ ex ſuꝑbia diſcedūt ab hūili ꝑdicatiōe xp̄i. ſ ꝑ aliquā ſeductionē vel timorē.
f q̄ ꝑcedit ꝛ nō ꝑmanet in doctrīa y
a ſ ſȝ ſi ꝑſeuerauerit vſq3 in finē ſaluus erit.
g xp̄i deū nō habet. Qui ꝑmanet ī z
a ſ vnꝰ eīm verꝰ deus ſunt pr̄ ꝛ filiꝰ: nō eſt filiꝰ poſterior: nō eſt minor patre.
doctrina: hic ꝛ filiū ēt patrem ha
a ſ q̄ñq̄dē ꝑ hanc doctrinā ꝛ hic ꝛ in futuro deꝰ habet̄ ꝛ nō ꝑ doctrina illoꝝ. ergo ſi quis.
h bet† Si quis venit ad vos: ꝛ hāc a b
a ſ nō eīm nō aſſentiatis: ſȝ nec ad horā recipiat̄ nedū hoſpitales eē vultis: ꝑ mala coꝝ colloquia corrumpuntur boni mores veſtri.
doctrinam non affert: nōlite re/ c d
i cipere in domuȝ eū: nec aue ei di e
ſ ƀm q̄ vox ē iſtituta: cōem ſe oñdit cū illo: alioquin ſimulatio ē: q̄ ī xp̄ianis eē nō debet.
xeritis. Qui eīm dicit illi aue: cō/ f g
municat oꝑibus eius malignis.
Ecce ꝑdixi vobis vt ī die dñi nō h i
a ſ de cōmonitiōe eiuſdē rei: vel forſitā etiā đ alijſ
k ꝯfundamini. Plūra habēs voƀ k l
ſ ꝑ ſcripturā q̄ nō adeo vos cōmouebit quantū vita ꝛ p̄ñtia magiſtri.
ſcribere: nolui ꝑ chartā ꝛ atramē m
tū ſcribere. Spero eīm me futurū n
a ſ iſtruēdos. b ſ meū. c ſ vr̄m iſtruēdū: vl̄ ad os illoꝝ ꝑuerſorum obſtruendum.
apud vōs et ōs ad ōs loqui: †vt o
a ſ ills cōfuſis: vr̄a fide cōfirmata.
l gāudiū vr̄m plenū ſit. Salutāt te p
ſ vel ad lr̄am vel forſitā filij alteriꝰ metropolis eccleſie. ſ qđ ego ex parte mea dico.
filij ſoror̄ tuę electę. Grām tecū.

Finit ſcđa ep̄l'a b̄ti iohis apl̄i.

---

a ¶ Qm̄ inueni ꝛc̄. ambulantes. i. ꝓficientes.
b ¶ In veritate. fidei ꝛ moꝝ. ¶ c Sic̄ māda. ac. a pr̄e. i. a xp̄o q̄ eſt pr̄ oīm xp̄ianoꝝ. Cōſeq̄nter inducit ad ꝓficiendū in melius. ¶ d Et nūc rogo te dña. de ꝓfectu in mādato dilectionis in q̄ tota lex ipleť: Ro. xiij. Plenitudo legis ē dilectio.
e ¶ Nō tāq3 mādatū no. ꝛc̄. q2 ſic̄ dictū eſt. ſ̄. ij. ca. mādatū de dilectione eſt de dictamine legis naturalis. ꝛ ſic a ꝑ̄ncipio cōditionis humane: ꝛ de lege moſaica. ꝛ ſic eſt ab initio legis date. ꝛ renouatum eſt in lege noua. ꝛ ſic eſt ab initio legis euangelice
f ¶ Ut diligamꝰ alterutrū. in deo ꝛ ꝓpt̄ deum.
g ¶ Et hec eſt charitas vt ambulemꝰ. ſꝑ ꝓficiēdo.
h ¶ Scđm mādata eiꝰ. ea oꝑe adiplēdo. ¶ i Hoc eīm eſt mandatū. ſ. dilectionis dei ꝛ ꝓximi in q̄ implicite cōtinent̄ oīa mādata. q̄ ſunt q̄dā explicationes mādati dilectionis. ¶ k Ut queādmodū audiſtis ab initio. vr̄e cōuerſionis. ¶ l In eo ambuletis. ſꝑ ꝓficiēdo. ¶ m Qm̄ multi. ƀ ꝯñr īducit ad ꝑ̄cauendū malū. ꝛ ꝑ̄mo oñdit ipm ꝛ inducit ad cauendū. ſcđo tradit cauendi modū. ibi: Siq̄s. circa ꝑ̄mum dicit: Qm̄ multi ſeductores. q. d. ad ƀ monui vos in bono ꝓficere. q2 multi ſeductores inducūt ad cōtrariū: a quibꝰ eſt cauendū. ꝛ q̄ ſunt illi ſubdit. ¶ n Qui nō con. ie. xp̄m ve. in carne i. ipm eſſe veꝝ deū ab eterno ꝛ hoiem in tp̄e: ſicut ſunt iudei obſtinati ꝛ heretici ꝑuerſe ſentiētes de xp̄o. ¶ o Hic ē ſeductor. q̄ ſic de eo ꝑuerſe ſentit.
p ¶ Et antichriſtus. in figura: licet non in perſona. ¶ q Uidete voſmetipſos: Id eſt diligenter conſiderate et cauete.
r ¶ Ne ꝑdatis. oīa oꝑa bona. ¶ s Que operati eſtis. nā ꝑdunt̄ ꝑ corruptionē hereſis. ¶ t Sed. ſupple ſic in bono ꝑſeueretis. ¶ v Ut mercedē plenā accipiatis. in patria vbi totaliter ſaciat̄ appetitꝰ. ¶ x Ois q̄ ꝑ̄cedit. i. q̄ ꝑ̄mo bn̄ incedit ꝑ viam iuſticie. ¶ y Et nō ꝑmanet in doctrina xp̄i. a via iuſticie recedēdo. ¶ z Deū nō hȝ. ꝑ grām q̄ ꝑdit̄ per vnū pctm̄ mortale. ¶ a Si q̄s. ƀ conſequenter tradit ꝑ̄cauendi modū: d. Si q̄s venit ad vos: ſub ſpecie religioſitatis. ¶ b Et hāc doctrinā. ſ. xp̄i. ¶ c Nō affert. ſȝ mag̃ ꝯriā. ¶ d Nolite recipe eū in domo. i. nolite cōicare cū eo in potu vel cibo ſeu habitaculo: ne ſeducamini ab eo. C † .24. q. 1. c. omnis.
e ¶ Nec aue ei dixeritis. cōicādo ei in x̄bo. ꝛ hoc ē ſilr̄ ꝓpt̄ ꝑiculū corruptiōis. ¶ f Qui eīm dic̄ illi aue. cōicādo ei in x̄bis: ¶ g Cōicat oꝑibꝰ eiꝰ malignis. i. exponit ſe periculo cōicandi cum eo ī oꝑe maligno. Aliter etiā exponitur iſta lr̄a de heretic̄ ab eccleſia preciſis per excōmunicationem: q2 participans ſcienter cum talibus incurrit excōicationem ſaltē minorem: niſi in caſibus conceſſis. † .11. q. 3. c. ſicut apl̄i ex c. excōmunicatoſ. et. 24. q. 1. c. oīs.
h ¶ Ecce predixi vobis. ea que dicta ſunt. ſcȝ perſeuerantiā in bono ꝛ declinationem a malo.
i ¶ Ut in die dñi. i. iudicij. ¶ k Non confundamini. cum reprobis: ſed magis honoremini cū electis. ¶ l Plura habens vobis ſcribere. Hec eſt cōcluſio huius epiſtole in qua primo ſe excuſat de breuitate ſcripture. dicēs: Plura hn̄s voƀ ſcribere: que nō continentur in hac epiſtola. D
m ¶ Nolui per chartā ꝛ attramētum. que eſt vox mortua. ¶ n Spero eīm ꝛc̄. ꝛ os ad os loqui: per vocem viuā que habet maiorem efficaciā. vñ dicit Hierony. ad Paulinū de omnibꝰ ſacre ſcripture libris. Habet neſcio quid latentis energie viue vocis actus: ꝛ in aures diſcipuli de auctoris ore trāſfuſa fortius ſonat. ¶ o Ut gaudiū veſtrum plenum ſit. ex mea p̄ñtia ꝛ efficaciori doctrina. ¶ Uel aliter: Ut gaudiū veſtrum plenum ſit. i. vt ꝑ meaȝ doctrinam perueniatis finaliter ad patriā vbi eſt gaudij plenitudo. ¶ p Salutant te filij ſororis tue electe. habebat enim iſta domina ſororem eiuſdem nominis cum ea. cuius filij erant cum beato Johanne euangeliſta. ¶ Gratia tecum amen. hec eſt cōfirmatio epiſtole in qua apoſtolus optat iſti dñe cōfirmationē in gr̄a adoptionis: tñ iſte verſus nō eſt in libris correctis. † Joƀ. 16. e 1. Joƀ. 1. b

Secũda iohis vbi dr in poſtil. Senior. ⁊ h rõne etatis ꝓue/

Additio. j.

Beatus iohãnes tãte hũilitatis fuit ꝙ ĩ libris ſuis nõ noĩat ſe apl'm nec de ſe dicit aliqd nomẽ dignitatẽ de/ſignans: ſꝫ noĩat ſe in euangelio diſcipulũ quẽ diligebat ieſus nõ exprimẽs nomẽ ſuũ ꝓpriũ ex hũilitate. ſil'r in prima ſua canonica nõ exp̃mit nomẽ ſuũ nec officiũ nec aliq̃d hmõi q̃ oĩa ad magnã ꝑtinẽt hũilitatẽ. vñ ex h videt̃ ꝙ cum hic dr ſenior referendũ eſt ſolũ ad etatẽ q̃ nõ ĩportat aliquã dignitatẽ nec (cte ⁊ ſtatus ſeu officij ⁊c. ſtatũ altiorẽ: ſꝫ ſolũ quandã maturitatẽ q̃ cõiter in ſenib⁹ dꝫ inueniri: iux̃ illud. In antiq̃s eſt ſapĩa ⁊c. ⁊ ſic nõ cõmendat ſe ex rectoria ſeu p̃latia: ſꝫ ſolũ ex antiq̃tate dieꝝ ſm quã ſuis ſermonib⁹ deberẽt acq̃eſcere ⁊ ſic intelligendũ eſt in ſequenti canonica. In ea. epl'a vbi dr in poſtilla: Non tãq̃ man/

Additio. ij.

Qualiter intelliga (datum nouum. tur ꝙ mandatũ de dilectione dei ⁊ ꝓximi nõ eſt nouũ: ⁊ q̃liter dꝫ intelligi eſſe nouum hr̃ ſupra in additione prima. ij. ca. vide ibi.

Glo. ordi.

Incipit epiſtola tertia eiuſdem. Ca. I

a Senior gaio. Gaius fide xp̃i ſuſcepta: bon⁹ ĩ actib⁹: p̃dicatores et auditores v̾bi dĩ ſuſcipiebat: ⁊ de

A facultatib⁹ miſtrabat: ſic̃ in epl'a declarat̃. Cõmẽdat aũt hoſpitalitatẽ: ⁊ ne ab ea deſiſtat exẽplo ⁊ ĩſtinctu diotrepis inuitat: diotrepes eñ aſſerebat inutilẽ eẽ hoſpitalitatẽ. Videt̃ gaius fuiſſe corĩ

1. Cor. 1. c thi⁹. vñ paul⁹: Gr̃as ago deo meo ꝙ neminẽ vr̃m baptiçaui niſi criſpũ ⁊ gaiũ. Et alibi

Rom. 16. d Salutat vos gaius hoſpes me⁹: ⁊ totius eccleſie.

b De oĩb⁹ orõ. ⁊c. Sic̃ nũc abũdat tibi: ⁊ bona volũtas largiẽdi indigẽtib⁹: ⁊ facultas opum: ita ſꝑ v̾tutib⁹ plenã dño adiuuãte vitã ducere poſſis. c Gauiſus val. Indecẽs eẽt: ſi deficiẽte fide mõ dolerẽ: de q̃ hacten⁹ gaudebã: ⁊ iõ nõ tm̃ ꝓpt̃ ſalutẽ tuã: ſꝫ etiã ꝓpt̃ meã auctẽ ĩſiſte hoſpitalitati. d Maiorẽ ho. Iõ gauiſus ſũ: q2 horũ fr̃m veniẽtiũ ñ hẽo maiorẽ grãm. i. qñ frẽs veniũt ad me ĩ nullo facto vl' v̾bo eoꝝ magis gaudeo: q̃ꝫ de h ꝙ annũciãt filios meos q̊s predicãdo vel baptiçando genui:

B v̾itatẽ recte fidei ⁊ bõe operationis obſuare. e Chariſſime fi. Iõ nõ debes deficere ab hoſpitalitate et elemoſynis: q̇cq̇d eñ opar̃ ĩ fratres fideliter. i. ſicut fidelis. i. ſic̃ decet fidelem facis nõ ꝓ vana gloria: ſed fidem tuã operibus oſtendis. f Pro noĩe eñ eiuſ. Qui vere ſunt honorãdi: nõ eñ ꝓ ſuis ſceleribus expulſi ſũt a patria: ſꝫ ſponte ꝓfecti ſũt ꝓ nomine xp̃i ampliando: ⁊ ꝓ noĩe ei⁹ patiẽdo. g Nos ḡ de. Iohẽs oĩa dimiſerat: ⁊ ſe diuitibus connumerat: vt alacriores reddat et promptiores ad cõmiſerendum pauperibus. h Scripſiſſem forſitan ⁊c. Perſeuerare debes in elemoſyna q2 vtilitatẽ tãtã ĩ ea ĩtelligo: ꝙ ñ ſolũ tibi: ſꝫ etiã toti eccl'ie ſcripſiſſẽ de ↄmẽdatõe el'ẏne ſꝫ hac necẽitate dimiſi: quia diotrepes non curat nr̃am auctoritatẽ. diotrepes hereſiarcha illi⁹ tꝑis noua docẽdo p̃ncipatũ ſibi vſurpabat diotrepes ſpecioſe ĩſulſus ſiue decoꝛ ĩſinuãs int̃pretat̃: vt ꝑfidiam cordis etiã noĩe ſignet.

Incipit argu. in ter. epl'aꝫ eiuſdẽ.

Gaiũ pietatiſ cã extollit: atq3 vt ĩ ip̃a pietate maneat exhortat̃: diotrepẽ impietatis et ſuꝑbie cã obiurgat: demetrio aũt bonum teſtimõiũ ꝑhibet cũ frib⁹ vniũſiſ.

Explicit argumentum.

Incipit tertia epiſtola ſancti Iohannis apoſtoli. Ca. I

(ego.)

a †Senior gaio chab riſſimo quẽ ego c (nõ tꝑaliũ bonoꝝ gr̃a ſed ꝓpter eterna.) diligo in verita te. Chariſſime d (a hoc a dño crebris p̃cibus exopto: vt quod bñ agis: bñ perficias.)

b de omib⁹ orõnez facio ꝓſp̃e te in e (a corꝑe ⁊ aĩo. b ꝓficit elemoſynaꝝ oꝑibus. vt ſicut aĩa valeas ⁊ corpore.) gredi ⁊ valere: ſic̃ ꝓſꝑe agit anĩa f (interna mentis intentio. a te.)

c tua. Gauiſus ſũ valde veniẽtib⁹ g (ꝑegrinis. a vere charitati. q̃ ñ ceſſat ab oꝑe) frib⁹ ⁊ teſtimoniũ ꝑhibẽtib⁹ v̾itã h (a tã ſtudio ſe reddũt teſtimoniũ: q̃ꝫ ſtudioſus tu es ad bene operandum.) ti tue: ſicut tu ĩ v̾itate ambulas.

d Maiorẽ hoꝝ nõ habeo grãm q̃ꝫ i k (ſm fidem. vera fide.) vt filios meos audiã ĩ v̾itate am l

e bulãtes. Chariſſime fidelit̃ facis m (a q̇bus nihil expectas tꝑale.) q̇cq̇d opar̃ ĩ frẽs: ⁊ h ĩ ꝑegrinoſ: n o (q̊s nõ noſcis. a opib⁹ miſericordie.) q̇ teſtimoniũ reddideřt charitati p q (a ⁊ ita exẽplo tuo alij incitãt̃ ad hoſpitalitatẽ dum apud te ſunt.) tue ĩ ↄſpectu eccl'ie: q̊s bñfaciẽs r s (ad alia loca ad q̃ volũt ire. a ĩ miſtris deũ)

f deduciſ digne dõ. Pro noĩe eñ t (honoras. a alienati a reb⁹ ꝓprijs. b vt anxietate famis cogerent̃ negare fidẽ. c ſuis con) ei⁹ ꝓfecti ſũt: nihil accipientes a v x (tribulib⁹ a q̇ poſſum⁹ ſupplere ĩdigẽtiã coꝝ)

g gentilibus. Nos ḡ debemus ſu y (a .i. domeſticos fidei. b q̇ nõ ſufficim⁹ p̃dica) ſcipere hũiuſmodi: vt cooperato ꝫ (re. a predicande fidei.)

h res ſimus veritatis. Scripſiſſem a

Nico. de lyra

Epiſtola tertia iohis. Ca. I

a Senior gaio. Hec epl'a ſic̃ ⁊ p̃cedẽs diuidit̃ ĩ tres ꝑtes. ſ. ſalutationẽ: ꝓſecutionẽ ⁊ cõcluſionem. ſcd'a ibi: Chariſſime. tertia ibi: Multa. In p̃ma ꝑte deſcribit̃ p̃mo ꝑſona ſalutãs ex etate ⁊ officio. cũ dr: Senior: ſic̃ dictũ ẽ in epl'a p̃ce. ſcd'o ꝑſona ſalutata ex noĩe ⁊ familiaritate. cũ dr: b Gaio chariſſimo ille erat corĩth⁹ ille de q̃ dic̃ paul⁹ j. Coꝛ. j. Gr̃as ago deo meo ꝙ neminẽ vr̃m baptiçaui niſi criſpũ ⁊ gaiũ. ⁊ de q̃ dicit Ro. xvj. Salutat vos gai⁹ hoſpes me⁹: recipiebat eñ ⁊ ſuſtẽtabat p̃dicatores v̾bi diuini: ꝓpt̃ qd erat apl'o chariſſimus. tertio notat̃ affect⁹ ſalutãt̃ ad ſalutatũ. cũ dr: c Quẽ

a ego diligo in ve. nõ v̾bo ſolũ aut ligua. d Cha

b riſſime. h ĩcipit ꝓſecutio hui⁹ epl'e. in q̃ btũs iohã

c nes p̃mo monet gaiũ de ꝑſeuerãtia in bono. ſcd'o de declinatiõe a malo. ibi: Scripſiſſẽ. Circa p̃mũ vt gai⁹ efficaci⁹ recipiat ſuã monitionẽ: p̃mo grãs agit de ſuis bonis opib⁹ p̃terit̃ de p̃cãs ꝓ futur̃ dicẽs: Chariſſime de oĩb⁹. ſ. bonis opib⁹ q̃ facis. †. 93. diſ. c. legimus.

d e Orõnẽ fa. ꝓ. te in. ⁊ valere. i. de bono ĩ meliuſ ſꝑ ꝓficere. f Sic̃ ꝓſꝑe agit aĩa tua. q. d. iſta nõ ſũt opa ficta: ſic̃ ſũt hypocritaꝝ opa q̃ nõ ꝓcedũt

e ex ↄſcĩa ⁊ intentione recta. iõ ſubdit̃: g Gauiſus ſũ val. ve. fra. i. p̃dicatoribus ⁊ ꝑegrinis fidelibus. h Et teſtimoniũ ꝑhibentibus veritati

f tuein. fide ⁊ operibus miſericordie.

i Maiorem horum non habeo gratiam: id eſt nihil mihi eſt gratioſius audire.

g k Et vt filios meos audiã. nõ carnales: q2 virgo in euũ ꝑmanſit: ſed ſpũales. l In veritate

h ambulan. ꝑ viã fidei ⁊ moꝝ. iõ cõſequenter ĩ bono cõfirmat eũ. d. m Chariſſime fidelit̃ facis. erga deũ ⁊ ꝓxim. n Quicq̇d. bõi. o Operaris in frẽs. ꝑ baptiſmũ regeneratos nobiſcũ.

i k p Et hoc in peregrinos. ſupple maxime eſt acceptum deo. Dicuntur autem hic peregrini fideles de ſuis ciuitatibus propter fidem chriſti ab incre

l dulis eiecti. q Qui teſtimonium reddideřt

m charitati tue. quam eis exhibuiſti. r In conſpectu eccleſie. et per hoc multi moti ſunt ad ſimi

n o le faciendum exemplo tui. s Quos benefacies deducis digne deo. iungatur ſic lr̃a: Quos

p q ſcꝫ ꝑegrinos cum ad te venerint. Deducis idẽ tuis elemoſynis prouides vt inde tranſeant ad alia loca. Benefacies digne deo. i. ad honorem dñi et

r s ſubdit̃ ratio: t Pro noĩe eñ eius. i. ꝓ fide vnius veri dei ⁊ nõ ꝓ criminibus ſuis.

t v Profecti ſunt. i. cõpulſi ſunt exire de locis ſuis ſpoliati bonis ꝓprijs. x Nihil accipientes a gentilibus. i. a ſuis contribulibus ⁊ ciuibuſ: vt

v x dicit Gloſa. quia nõ poſſent accipere: ſed quia illi nolebant dare vt egeſtate cõpulſi redirẽt ad idolatriam gentilitatis. ⁊ cõcludit: y Nos ergo

y debemus ſuſcipe hmõi. cũ expenſis noſtris. hoc autem dicit iohannes nõ quia haberet diuitias:

ꝫ ſed quia de conſilio eius diuites talia faciebant: et quia bona eccleſie data pro pauperibus ip̃e diſpenſabat in epheſo: ſicut apoſtoli alij in hieruſalem. vt habetur Act̃. iiij. ꝫ Ut cooperatores ſimus veritatis. miniſtrando neceſſaria illis qui veritatem predicant: et illis qui pro veritate fidei tribulationes et exilia ſuſtinent. a Scripſiſſem. hic conſequenter inſtruit gaium de euitatione maloꝛum ⁊ aſſociatione bonorum. dicens: Scripſiſſem forſitan eccleſie. i. cõmunitati fidelium in tua ciuitate.